

Závěr — debriefing

CO CHCE SCÉNA DOKÁZAT

Závěrečná krčemní scéna není debriefing ani uzavření detektivky. Je to zrcadlo, do kterého hráči poprvé vidí celý den najednou — a vidí ho zkresleně, přes Vlastimilův mýtus, ~~Ctiborův~~ **Matyášův** cynismus (*fallback*, viz *AKT III*) a Dorotinu lidskost. Šlechtic neurčuje pravdu: řídí tempo, v němž hráči pravdu před sebou sami rozkrývají nebo pohřbívají. Glejt je vedlejší.

ZVOLENÝ FORMÁT: HYBRID II + III (POETICKÁ PAST)

Scéna kombinuje tři varianty z `_01` :

- **Varianta I** — pevnou strukturu per oddíl (šlechtic postupuje metodicky A → B → C → D)
- **Varianta II** — psychologický tón (neptá se na fakta, míří na svědomí a dnešní volby)
- **Varianta III** — balada jako obžalovací spis (Vlastimilovy verše šlechtic rozebírá a konfrontuje s realitou)

Hybrid je nejbezpečnější pro herce šlechtice (pevná opora) a nejsilnější pro hráče (útočí na to, co dnes sami vytvořili).

FINÁLNÍ BĚHOVÝ PLÁN KRČMY

#	Krok	Kdo	Délka
1	Dorota zavře závoru na dveřích krčmy	Dorota (hráčka)	—
2	AKT I — Vlastimil odehraje celou baladu dle <code>balada_draft_05.md</code>	Vlastimil	~5 min
3	Šlechtic vstoupí do ticha, ironický potlesk, zahájí vyptávání	Šlechtic (NPC)	1 min
4	AKT II — Vyptávání per oddíl: A → B → C → D	Šlechtic	15–20 min
5	AKT III — popření (krysa). <code>[Ctibor (VYŘAZENO) → Matyáš (fallback)]</code> — odrecituje celou Ctiborovu verzi včetně cejchu (relay = bezpečné) a tím si sám doručí klíč, přička 3	Matyáš	2 min
6	Dorotina eulogie (třetí verze mrtvého)	Dorota	1 min
7	Miskové hlasování — sál vybírá verzi mrtvého	GM	2–3 min
8	Ticho po verdiktu	—	30–60 s
9	Volitelné vstupy: záloha u kováře → Bartolomějův závěr → Matyášova páka	GM / hráči	opt.
10	AKT IV — Šlechticova katarze; Vlastimil (volitelně) finální tóny	Šlechtic	2 min

KODEX ŠLECHTICE

Sedm pravidel pro herce NPC. Projít před hrou; skript je opora, ne klec.

1. **Díváš se na lidi, ne na glejt.** Glejt se zmíní jen pokud ho hráči přinesou sami.
2. **Balada je tvůj obžalovací spis.** Cituj verše, ne fakta z hradního deníku.
3. **Ticho je zbraň. Neplň ho.** Po těžké otázce mlč — hráč to sám rozbije.
4. **Útočíš na dnešní práci hráčů, ne na backstory.** Na co Vavřinec dnes napsal, čím Dorota dnes mlčela.
5. **Neusvědčuješ; pokoušíš.** Hráč si vybere, zda přizná barvu, nebo zalže. Oba výsledky jsou správné.
6. **Na neuspokojivou odpověď reaguj mlčením nebo měkčí otázkou.** Nikdy agresivním přepadem.
7. **Pokud scéna hoří jinde, jdi za ohněm.** Skript je opora, ne klec.

*Koordinace před scénou: domluvit s **Matyášem** přesný cue pro krok 5 (fallback po Ctiborovi (VYŘAZENO)); domluvit s Dorotou, že eulogie přijde bezprostředně po něm. **A připomenout Matyášovi hranici:** utahuje si z písne a tlumočí doslech — o tom, co viděl, mlčí.*

AKT I: MÝTUS

(Vlastimil odehraje celou baladu dle [baLada_draft_05.md](#). Během refrénu o Jíru Hrubém: Matyáš a Dorota — oční kontakt se šlechticem. Po doznění poslední sloky nastává těžké ticho.)

AKT II: VYPTÁVÁNÍ PER ODDÍL

ODDÍL A — Hradní posádka & Církev (F1)

Složení (aktuální — 4 lidé, domovsky oddíl A): Blažej, Vavřinec, Hedvika, Bartoloměj (*Ludmila je domovsky B — viz oddíl B níže; Eliška je od 2026-08-15 (VYŘAZENO) úplně, i večerní role padla — do krčmy vůbec nepřijde*)

Co během dne zjistili / skrývají:

- Falešný zápis v hradním deníku (Blažejova noc mimo hlídku)
- Půjčený klíč od archivu
- Bartoloměj: tajemství zpovědnice — neřekne, ale šlechtic to zkouší

Solidní nápady pro šlechtice:

- **Tlak na disciplínu:** nereší glejt, ale bezpečnost hradu — kdo chyběl, kdo selhal
- **Konfrontace deníku s realitou:** nechá Vavřince číst zápisy z noci krádeže; sleduje Blažejův výraz
- **Bartolomějův zpovědní klín (E7):** šlechtic zkusí vmanévrovat Bartoloměje, aby náznakem prozradil zpovědní tajemství; Bartoloměj odmítne — šlechtic to obrátí na Blažeje
- **Ohnisko #2 (S8):** klíčová otázka pro Blažeje: „Veliteli — někdo tu noc chyběl, nebo někdo lže v knize. Které z toho?“

Příklad rozhovoru:

ŠLECHTIC: (*Otočí list v pergamenu, aniž zvedne oči.*) Oddíl A. Hradní lidé a lidé Boží. Vy byste měli mít v noci oči otevřené, i když ostatní spí. Veliteli Blažejí — vaše hlídka té noci byla bez poskvrny?

BLAŽEJ: (*Pevný, naučený úsměv.*) Jako každá noc pod mým vedením, pane. Disciplína je železná. Muži na hradbách, klíče na mém opasku.

ŠLECHTIC: (*Pohlédne na Vavřince.*) Písaři Vavřince. Vaše ruka vede hradní deník. Inkoust prý nikdy nelže, na rozdíl od lidí. Sedí zápisy? Nikdo neodešel branou? Žádný klíč neopustil hrad?

VAVŘINEC: (*Ztuhne, podívá se na Blažeje, pak na inkoust na prstech.*) Já... zápisy jsou kompletní, pane. Vše stojí tak, jak mi bylo nařízeno zapsat.

ŠLECHTIC: (*Zpozorní nad formulací „jak mi bylo nařízeno“.*) Zajímavá volba slov. (*Otočí se na Bartoloměje.*) A vy, bratře — vy nosíte tonzuru, vy znáte tajemství, co zůstávají za mřížkou zpovědnice. Mám vás požádat, abyste nám to tajemství té noci prozradil — pro dobro hradu?

BARTOLOMĚJ: (*Klidně, bez výzvy.*) To, co slyším pod pečeti svátosti, pane, nenáleží žádnému hradu ani žádné koruně. Ani té vaší.

ŠLECHTIC: (*S krátkým, nepříjemným úsměvem.*) Pak vám, veliteli, zbývá jediné: mluvit sám. Kněz mlčí ze zákona Božího — vy nenosíte tonzuru. (*Pauza.*) Někdo tu noc chyběl, nebo někdo lže v knize. Které z toho?

(*Prostor pro reakci Blažeje a Vavřince. Ohnisko #2 aktivováno.*)

ODDÍL B — Stopaři & Učenky (F1)

Složení (aktuální — domovsky oddíl B): Bětko, Blanka, Havel, Ludmila (*Matyáš je dnes fyzicky s oddílem D — dual $B \rightarrow D$ aktivován vyřazením Ctibora; jeho výsledek proběhne v kole D, ne tady*)

Co během dne zjistili / skrývají:

- Havlův kožený váček z lesa
- Blančiny zápisky pro Mikuláše z Malína
- Posunutý hraniční kámen u Kuchelníku (Ludmila)

Solidní nápady pro šlechtice:

- **Lovčí mlčení:** Havel přišel na váček — šlechtic tlačí na detail (kožená věc, stopa, ticho)
- **Zneužití informací:** Blančin zápisník nevypadá jako teologické úvahy
- **Kámen u brodu:** šlechtic cituje Vlastimilův verš a tlačí na Ludmilu, jestli kryje záda tomu, kdo hranici posunul

Příklad rozhovoru:

ŠLECHTIC: Oddíl B. Stopaři, kteří vidí i to, co mělo zůstat zašlapáno v listí. (*K Havlovi.*) Vy jste lovčí. V lese prý člověk spíš ztratí krk než měšec. Ale vy jste prý něco našel — něco malého, koženého, s kouskem vosku. Ukážete mi to, nebo to schováváte pro lepší časy?

HAVEL: (*Podívá se jinam.*) V lese leží leccos, pane šlechtici. Většinou jen staré listí a hniloba. Nic, co by stálo za řeč u tohoto stolu.

ŠLECHTIC: (*Otočí se k Blance.*) A vy, žákyně s notýskem. Píšete tak pilně. Doufám, že ten váš list nepoputuje do Malína k panu Mikuláši dřív, než já opustím ratajské panství. Komu vlastně patří ten váš inkoust?

BLANKA: (*Klidně zavře zápisník.*) Můj inkoust patří mé rodině, pane. Píšu jen to, co unese ticho. A ticho v téhle krčmě je dnes velmi těžké.

ŠLECHTIC: (*Otočí se k Ludmile.*) A sestra Ludmila. „V Kuchelníku kámen dýchá, Ludmila se k lánům dívá...“ Krásný verš. Dívala jste se k lánům, nebo jste kryla záda někomu, kdo posunul hranice ratajského panství?

LUDMILA: (*Podívá se na Bětku, pak pevně na šlechtice.*) Kámen stojí v blátě, pane. A bláto, jak známo, se hýbe, když na něj zatlačí dostatečně těžká bota. Klášter má svá pole, ale spravedlnost má jiné hranice.

ODDÍL C — Purkrabského doprovod & Obchodníci (F1)

Složení (F1): Radovan, Klára, Aneta, Vašek

Poznámka: Vlastimil je v F1 variantě v oddílu D.

Co během dne zjistili / skrývají:

- Výhrůžný dopis pro Radovana od Štěpána ze Sedlce
- Anetino tajné vlastnictví tvrze u Ledečka (anomálie v registrech)
- Vašek: solidarita cejchovaných; ví, co znamená nesundaná rukavice — mlčí (kánon: „Zima na ruce.”)

Solidní nápady pro šlechtice:

- **Sledování purkrabího:** šlechtic ví, že Radovan je pod tlakem; na Kláru: „Kdy dnes tvůj pán poprvé ztratil klid?”
- **Útok na obchodní zájmy:** Aneta, vozy, anomálie u Ledečka
- **Vaškova ruka:** šlechtic se zeptá na nesundanou rukavici — Vašek pokrčí rameny

Příklad rozhovoru:

ŠLECHTIC: Podívejme se na doprovod samotného pana purkrabího. (*Skloní se těsně nad Klárou.*) Kláro, ty jsi lazebnice, umíš ulevit od bolesti. Dnes jsi ale spíš pozorovala. Komu jsi posílala ty tiché pohledy? Viděla jsi u brodu posla, který předával list?

KLÁRA: (*Pohlédne na Radovana.*) Byl to klidný den, pane. Sledovala jsem jen cestu, aby pan purkrabí nedošel úrazu. Radovan o ničem neví a já také ne.

ŠLECHTIC: (*Pousměje se.*) Radovan o ničem neví... to je obvyklý stav purkrabích, když se jim pod rukama ztrácejí glejty. (*Přejde k Anetě.*) Paní Aneto — vaše vozy prý jezdí kolem Ledečka. Tam stojí jedna stará věž, tichá jako nezapsaný dluh. Nechybí vám v účtech nějaká položka, kterou by pan purkrabí mohl při auditu... přehlédnout?

ANETA: (*Sevře prsty pod stolem.*) Moje účty jsou čisté, pane šlechtici. Obchodníci platí za průjezdná práva poctivě. A co se týče věží u Ledečka — ty patří mrtvým, ne mně.

ŠLECHTIC: (*Otočí se na Vaška.*) A vy — stojan u cesty, co dnes tolik mlčíte. Ten jezdec s rukavicí, o kterém náš bard pěje — vám snad nevadilo, že si ji nesundal ani u džbánu?

VAŠEK: (*Pokrčí rameny.*) Zima na ruce, pane.

ODDÍL D — Měšťané & Volné živnosti (F1)

Složení (aktuální 2026-08-16): Vlastimil, Přibyslava, Dorota, **Matyáš** (*dual B→D aktivován*) — ~~Ctibor~~ (**VYŘAZENO**), ~~Lucmila~~ (*je domovsky v B, viz matice §0b*)

Co během dne zjistili / skrývají:

- Jíru Hrubého hostěného U Zlomeného kola (**Dorota — a jako jediná zná jeho jméno;** Matyáš ho zná jako pacienta s ránou od čepele) (*fallback po Ctiborovi*)
- Stříbrný prsten s plamenem v kapse Přibyslavy
- **Matyášovo placené mlčení** — šil tomu člověku ránu od čepele a vzal peníze; **proto celý den tlačí na to, aby mrtvý zůstal malý, a nesmí říct proč** (*nahrazuje „Ctiborův cynický přehled o podsvětí“*)
- **Dorota jako první z D** — odpovídá z toho, co jí za den utkvělo; **žádný formální sběrný úkol** (Ctiborovo „tři podivné věci“ bylo 2026-08-17 škrtnuto, ne přeneseno — otázka na ni zůstala, checklist ne)
- Dorotiny nebezpečné fragmenty — co se u ní v šenku namluvilo

Solidní nápady pro šlechtice:

- **Otázka na Dorotu jako první z D** (*pevná, nese obsah*): „Šenkýřko. Ty čteš lidi u stolu líp, než já čtu listiny. Co ti dnes nesešlo?“
- **Dvojrána na Matyáše hned po ní** (*pevná, nese tlak*): štít „Felčare — kdo dnes potřeboval tvé umění?“, pak nůž „A tobě, felčare? Tobě dnes nesešlo nic?“ — **obsah se nečeká; nech ticho být.**
- **Útok na krčmářku:** Dorota hostila cizince; šlechtic míří na to, kdo se vyptával na hradní pořádky
- **Prsten s plamenem:** šlechtic konfrontuje Přibyslavu s reliktem zástavy
- **Vlastimilův mýtus:** šlechtic baladu ironicky chválí, pak ji rozebírá jako lež
- **Matyáš zde foreshadowuje popření** (viz AKT III) — nechte mu prostor (*fallback po Ctiborovi*)
- **Fáma o nepřítomném Ctiborovi** (Z5): „Starý voják? Prý ho zradila záda. Anebo nechtěl jít zrovna touhle krajinou.“ — munice pro ČEST i MASKU, a zároveň to připomene celý den relayovanou fámou o potoku u Skalice

Příklad rozhovoru:

ŠLECHTIC: A nakonec naši drazí měšťané. Ti, co vědí všechno, protože u nich lidé pijí a mluví. (*Přejde do středu krčmy, vytáhne pergamen se zapsanými verši.*) Ta tichá mezihra o prstenu. „Bylinkářka prsten chrání, zástavu, již nevzal zpět cizinec... Plamen na stříbře spí hravě.“ (*Práskne do stolu před Přibyslavou.*) Ukaž mi ho, Přibyslavo. Ukaž mi ten stříbrný prsten s plamenem. Komu patřil?

PŘIBYSLAVA: (*Musí reagovat na přímé obvinění z držení zástavy.*)

ŠLECHTIC: (*Otočí se k Dorotě.*) A ty, krčmářko — ve tvém šenku se ví, kdo co říkal, dřív než se usadí prach na lavici. Kdo přišel ten týden a ptal se, jak prořídle jsou hlídky na Pirkštejně?

DOROTA: (*Spustí ruce do zástěry.*) Pane, v mé krčmě se mluví o všem. O chcíplých kravách, o drahém ovsu i o hlídkách. Kdo si má ty tváře pamatovat?

ŠLECHTIC: (*Otočí se na Matyáše.*) A vy, felčare. Vlastimil tady zpívá o velkých hrdinech v rudých rukavicích. Co na to říká vaše řemeslo?

MATYÁŠ: (*Aniž vstane, přerovná obvazy, které nemá v dosahu.*) Říkám, pane šlechtici, že jsem ho neznal. Starý Ctibor tvrdil, že to byl šestákový kurýr, co strhal koně — ale Ctibor dnes zůstal doma na zádech, tak se ho nezeptáte. (*Pauza.*) Já jen vím, že se lidem líp usíná, když jim k tomu Vlastimil zabrnká.

⚠ [Ctibor (VYŘAZENO) → Matyáš (fallback)] — přepsáno 2026-08-16. Původní Ctiborova odpověď („ten Vlastimilův jezdec byl jen drobný šestákový kurýr, co strhal koně. Žádný hrdina. Jen mrtvola v příkopě. Pravda je prostá a smrdí blátem.“) na Matyáše nesmí — jsou to věčná tvrzení o mrtvém a z jeho úst je to polopřiznání placeného mlčení. Nová odpověď říká **totéž v účinku, ale celá skrz doslech a žánr**; navíc „Ctibor dnes zůstal doma na zádech“ diegeticky pokrývá jeho nepřítomnost. Původní znění zůstává v [postavy_komplet_19.md § D4](#).

AKT III: ROZBITÉ ZRCADLO

Popření — [Ctibor (VYŘAZENO) → Matyáš (fallback)]

⚠ Přepsáno 2026-08-16, hranice dvakrát upřesněna 2026-08-17. Ctibor se nehraje; protihlas balady nese **Matyáš**.

[**hranice M1**] : **Cizí slova smíš opakovat všechna. Vlastní oči nesmíš přiznat žádné.**

Ale „cizí slova“ = jen to, co mu Ctibor doopravdy řekl — a to je krycí verze BEZ cejchu. Ctibor o cejchu mlčel, protože drží Jíru *nezajímavého*; „*měl pod rukavicí cejch*“ je konkrétnost, na kterou se hned někdo zeptá „*a to víš odkud?*“. **Nesmí nikdy:** rána od čepele · že ji šil · horečka · „*odpověď je v Ledečku*“ · věčná oprava s autoritou, kterou nemá mít.

(*Přichází bezprostředně po skončení vyptávání oddílu D — nebo jakmile šlechtic dá cue. Matyáš vstane a hovoří nahlas, do prostoru.*)

MATYÁŠ: Hezky to zní, trubači. Jen v tom nikdo neumírá. *(Pauza.)* Ten tvůj jezdec — starý Ctibor o něm říkal, že to byl **šestákový posel**. Že spal po hospodách, **kradl měšce** a strhal se s koněm. *(Krátce.)* Já nevím. Já ho neznal. Ale z toho hrdinu neuděláš. To si lidi jen líp usínají.

❌ **O cejchu tady ještě nemluví** — nemá odkud to vědět.

🕒 **PŘÍČKA 3 „žebříku“** — spouštěčem je Dorotina eulogie (GM to musí vědět a nesmí komentovat)

Krok 6 níž — Dorotina eulogie — je zároveň Matyášův klíč. Dorota mrtvého **hájí** a v tom padne: „...a rukavici nesundal ani u džbánu. To si člověk pamatuje.“ **Nemá tušení, co dělá.**

🎯 **Matyášovi to docvakne:** rukavice, co nešla dolů **ani v horečce** × „viděl jsi ruce, kde přes zlodějské znamení někdo přetáhl žhavé železo — kováři to za dobré peníze dělají potichu“ × Jírovo „odpověď je v Ledečku“ × **výheň, kterou dnes odpoledne viděl dýmat přes řeku v Ledečku.** → **Kovář.** Nešel si pro zbraň — **šel si nechat to znamení vypálit.** **GM: dej po eulogii vteřinu ticha a jeď na miský. Nic se nevysvětluje.**

⚡ **Teprve u misek smí slovo „cejch“ padnout** — jako jeho zbraň v kampani za KRYSU:

MATYÁŠ: „Ctibor tvrdil, že pod tou rukavicí měl cejch.“

Je to lež o tom, kdo to řekl — a je to jeho nejlepší tah dne: jednou větou použije, co právě pochopil, **a zároveň zamete stopu.** Nikdo to nemůže ověřit; Ctibor leží doma na zádech. *(Muž, který celý den mlčel, právě zjistil, že umí lhát elegantně. To je jeho skutečný pád — ne ta lež o potoce.)* 🗨️ **Klíč mu podala Dorota, když toho mrtvého hájila** — a on ho použije proti tomu, koho hájila. **GM to nepojmenovává.**

- 🕒 **Když to hráč nechytí:** nic se neláme — quest se měkce propadne do varianty „žít s nejistotou“, což byl vždycky legitimní konec. **Nezachraňovat na sílu.**
- 📬 **Zesílení zdarma:** Dorota má „drby jako řemeslo“ — detail o rukavici klidně zazní dvakrát.
- 🎭 **Fallback, má-li sál energii: Vašek** ví přesně, co nesundaná rukavice znamená, a kánonicky to chrání („Zima na ruce.“). Zeptá-li se ho šlechtic a hráč chce jít do rizika, může slovo „cejch“ **vyslovit on** — za cenu zrady vlastních. Pak má Matyáš klíč servírovaný. **Nezavádět plošně.**
- 🕒 **A pak přijde příčka 4.** V tichu po sečtení misek doručí GM (jako host z města) přes Dorotu větu o **záloze u kováře.** Nikdo v sále neví, co byla ta práce zač — **jeden člověk ano**, a jemu ta věta dopoví poslední krutost: *už měl zapláceno napůl.*

GM: ihned po Matyášovi dát prostor Dorotě — nezdržovat. *(Původní Ctiborovo znění je zachováno v [postavy_komplet_19.md § D4](#) pro případ, že by se role vrátila.)*

Dorotina eulogie

(Dorota vstane nebo promluví z místa. Tiše, ne dramaticky.)

DOROTA: Pil málo, platil poctivě a poslouchal, jako by mu na lidech záleželo. To je všechno, co vím. Ale je to víc než historka s potokem.

GM: po eulogii bez komentáře přejít na miskové hlasování.

MISKOVÉ HLASOVÁNÍ

GM přinese tři misky na stůl (nebo tři hromádky kamenů). Každý hráč vloží kamínek pro jednu verzi mrtvého — anonymně nebo veřejně dle nálady sálu.

Miska	Verze mrtvého	Hlavní nositel
Mýtus	Jezdec v rudé rukavici — hrdina, který zachránil čest hradu	Vlastimil
Krysa	Šestákový kurýr se třesoucíma rukama a něčím, co se pod rukavicí neukazuje	Matyáš (fallback po Ctiborovi (VYŘAZENO))
Člověk	Cizinec, který pil málo, platil poctivě a poslouchal	Dorota

GM vyhlásí výsledek. Žádný výsledek není „správný“ — všechny tři verze jsou pravdivé v různých vrstvách. Verdikt je rozhodnutím sálu, ne hry.

 Miska KRYSA je po vyřazení Ctibora nejslabší ze tří — jak ji vyrovnat

Diagnóza (2026-08-17). Ctibor byl jediný, kdo směl vyslovit **tvrdá snižující fakta** o mrtvém: šestákový kurýr · spal v hospodě a kradl měšce · pod rukavicí cejch · umřel v blátě jako pes. Po jeho vyřazení **tyhle věty neříká nikdo** — Matyáš je říct nesmí ([hranice M1]), Dorota táhne opačným směrem (miska ČLOVĚK), Vlastimil má celou baladu a Přibyslava mlčí. Vlastimil tedy jde do hlasování s pěti slokami, Dorota s osobním svědectvím a **Matyáš s doslechem a žánrem**. Bez podpory KRYSA prostě prohraje a hlasování bude formalita.

Tři podpory, seřazené od nejspolehlivější. Nemusí zaznít všechny — stačí jedna.

(A) Havlův váček — fyzický důkaz malosti. [doporučeno, nic nového se nezavádí] Havel má celý den v batohu **drobný kožený váček se dvěma stříbrnými mincemi a kouskem voskové pečeti** (našel ho v lese; [postavy_komplet_19.md § B1](#)). Řetěz už v kánonu **celý existuje, jen nikam neústí**:

1. Havlova karta ho vede k tomu **ukázat váček Vaškovi** (bod 8, „propojení s L5“).
2. **Vášek Jírovy věci pozná** (L5.B6, volitelný GM cross-link).

3. → **Nově: u misek to Havel položí na stůl.** Nemá k Jírovi žádný vztah, nic neriskuje a je to jeho profese:

HAVEL: „Tohle po něm zbylo. Dva groše a kus vosku. To je celej majetek toho vašeho jezdce.“

Proč to funguje líp než Ctiborova slova: Ctibor tvrdil, že byl nula. **Havel to položí na stůl.** Sál se nemusí rozhodovat, komu věřit — vidí to. A Matyáš na to smí navázat, protože nekomentuje jezdce, ale váček.

(B) Vašek — obecně o řemesle, ne o člověku. [levné, bezpečné pro jeho arc] Vašek ví, co znamená nesundaná rukavice, a kánonicky to chrání („Zima na ruce.“). **Nemusí zradit vlastní, aby přesto pomohl KRYSE** — stačí popsat živnost, ne toho konkrétního muže:

VAŠEK: „Takoví vozej cizí věci a neptaj se, co v tom je. Za šesták. Za dva šestáky vezmou i to, co by neměli.“ Žádné jméno, žádný cejch, žádná zrada. A z úst bývalého lapky to má váhu, kterou felčar nemá.

© **Přibyslavín prsten — nejsilnější a nejdražší.** [jen když sama chce] Vydá-li prsten (jedna z jejích tří kánonických cest), je to důkaz, že Jíra držel **masivní zlatý šperk, jaký nikdo chudý nenosí** — tedy že ho někomu vzal. **To je jediný tvrdý důkaz „byl to zloděj“, který ve hře zůstal.** Cena: vydá tím vlastní tajemství. **Nevyvolávat, jen být připraven.**

🗨️ **A jedna režijní věc, která nestojí nic:** dej miskou KRYSA **doprostřed.** Kdo váhá mezi mýtem a člověkem, sáhne po ní snáz, když je po ruce.

⚠️ **Co se přenosem na Matyáše změnilo (GM to nemá vysvětlovat, jen o tom vědět):** Ctibor tlačil na KRYSU, aby si zachránil kariéru — vyhrál by melancholickou tečku. **Matyáš tlačí na KRYSU, aby se nikdo nezeptal „a kdo ho tenkrát šil?“** — a vyhraje-li, vyhrál pohřeb beze jména jedinému člověku v sále, kterého viděl krváčet. **Sázka je vyšší a cena osobní.** Smí to unést mlčky; nikdo mu to nemá pojmenovat. (A jeho munice smí být jen doslech a žánr, nikdy jeho ruce.)

VOLITELNÉ VSTUPY (krok 9)

Záloha u kováře

(Pro hráče, kteří tlačí na „co se vlastně stalo s Jírou“. GM nebo šlechtic krátce zastaví scénu.)

GM lore (nikdy rekvizita — jen vědomí GM):

V ledečské kovárně leží kus hladkého železa velikosti mužského hřbetu ruky — vykováný pro nikoho. Jíra Hrubý zaplatil zálohu za přepálení cejchu. Přišel by druhý den. Kovář čeká a sám neví, proč se neptá po městě.

Volitelný šlechticův osten pro Dorotu (*jen pokud výslech nebyl přetížený*):

„Šenkýřko — kdo všechno se ten večer u tebe vyptával na hradní pořádky?“

Bartolomějův závěr — podobenství

(*Volitelné duchovní uzavření. Bartoloměj promluví z vlastní vůle — ne na výzvu šlechtice.*)

BARTOLOMĚJ: Byl dán úkol, který nesplnil. Ale i to, co nebylo splněno, zanechalo stopu. To není beztrestnost — to je jiný druh soudu.

Matyášova páka na Přibyslavu

(*Volitelný závěrečný beat — dle [matyas_final_pouto_a_klic_01.md](#). Matyáš použije vědomost o bodnutí / Ledečku k přímé konfrontaci Přibyslavy. Jen pokud scéna má energii na třetí gradaci.*)

SKLIZEŇ META-QUESTŮ

(*Před nebo těsně po miskách — GM zkontroluje [oddilove_meta_questy_04.md](#) a vyhlásí stav kolektivních questů. Pořadí sklizně je pevné $C \rightarrow A \rightarrow B \rightarrow D$, viz tam § GM Sklizeň.*)

- Které skupinové úkoly oddílů se podařily / nepodařily — krátké veřejné zhodnocení
- Které linky se uzavřely (L1a, L3, L5, L6...), které zůstaly otevřeny
- GM moderuje; hráči přispívají, nezdůvodňují

AKT IV: KATARZE

ŠLEHTIC: (*Ztiší hlas, unaveně.*)

Sbal si ten svůj nástroj, Vlastimile. Ta píseň se bude zpívat. Král se jí vysměje, lůza ji bude milovat. Ale vy všichni tady... vy víte, co se dnes v těch lesích skutečně stalo. A s tím budete žít.

(*Odchod ze salónku.*) Rataje mě nudí.

(Dorota otvírá dveře. Vlastimil může — pokud chce — do úplného ticha odehrát poslední tiché tóny závěrečného refrénu.)

KONEC HRY.

(Přechod do out-game debriefu — viz GM checklist níže.)

GM CHECKLIST

Přečíst před závěrečnou scénou. Zdroj: [soud_nad_neznamym_a_dalsi_01.md](#) §4.

- ☐ **Stop-slovo** platí i v hádkách a v závěrečné scéně — hráč, který ho použije, se okamžitě vypadne
- ☐ **Párové odrolení** — ihned po konci hry, před hromadným debrief: každá dvojice, která se dnes srazila (ohniska #1–#6), si mimo roli řekne jednu větu; GM to výslovně vyhlásí
- ☐ **Zákaz outingu jako dramatu** — žádné ohnisko nesmí stát na NL16 nebo jiném osobním atributu hráče
- ☐ **Koordinace šlechtice**: domluvit cue pro **Matyášovo** popření (krok 5, fallback po Ctiborovi ([VYŘAZENO](#))) a Dorotinu eulogii (krok 6) ještě před scénou
- ☐ **Připomenout Matyášovi** [\[hranice M1\]](#) před scénou: utahuje si z písňe a tlumočí doslech, **o tom, co viděl, mlčí**. Bez téhle věty hráč popření nejspíš „vylepší“ faktem a shoří mu L3
- ☐ **Připomenout Dorotě**, že smí zmínit **rukavici** („nesundal ji ani u džbánu“) — je to nevinná vzpomínka a Matyáš na ni naváže; ona nemá tušit, že mu podává nůž
- ☐ **Misky**: připravit fyzicky před scénou (3isky nebo 3 hromádky kamenů)
- ☐ **Eliška je od 2026-08-15** ([VYŘAZENO](#)) **úplně** — do krčmy vůbec nepřichází, žádná atmosférická otázka na ni nemá kam padnout
- ☐ **Ludmilin výslech proběhne v kole oddílu B** (domovsky tam sedí celý den), ne v kole A

[archiv_zaver_debriefing_02.md](#) · z [_01](#) · Propis iterace 01 · 2026-07-10 Zdroje: E7
([audit_hry_celkovy_01.md](#)), S8 ([soud_nad_neznamym_a_dalsi_01.md](#)), [balada_draft_04.md](#),
[oddilove_meta_questy_01.md](#), [matyas_final_pouto_a_klic_01.md](#)